

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Пловдив, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

като разгледа докладваното от Виделина Ст. Куршумова Стойчева Въззивно
гражданско дело № 20235300500110 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 от ГПК.

Постъпила е жалба вх.№ 6769/07.11.2022 г. по описа на ЧСИ Ангел Ангелаков с
рег.№ 826 на КЧСИ, с район на действие районът на ПОС, подадена от В. А. З., ЕГН:
*****, в качеството ѝ на длъжник по изп.д. № 20228260400421 по описа на ЧСИ
Ангелаков против постановление за разноси, обективизирано в покана за доброволно
изпълнение /ПДИ/ изх.№7160/13.10.2022 г. Излага съображения, че с ПДИ е поканена
да предаде владението на описания в поканата недвижим имот, както и да заплати
разноси по изпълнението. Поддържа, че ПДИ е връчена на майка ѝ, която е адресно
регистрирана там от 28.07.2006 г., както и че жалбоподателката не живее в имота и е
научила за проведеното гр.дело №7303/2021 г. на ПРС от ПДИ. Твърди, че е нарушено
правото ѝ да участва в процеса, поради което е подала молба с пр.осн.чл.303, ал.1, т.5
от ГПК за отмяна на влязлото в сила решение по гр.дело №7303/2021 г. на ПРС. По
изложените съображения поддържа, че не е станала причина за инициране на изп.дело
и на осн.чл.78, ал.2 ГПК не следва да ѝ бъдат възлагани разностите по изпълнението.
Алтернативно на осн.чл.78, ал.5 от ГПК счита претендираното адвокатско
възнаграждение за прекомерно и моли същото да бъде намалено като такова. Сочи, че
делото не е с правна и фактическа сложност, както и че предявеният иск е приет за
неоценяем. Моли за отмяна на постановлението за разностите, обективизирано в ПДИ,
алтернативно да се намали претендирания адвокатски хонорар по изп.дело като
прекомерен. Претендира разностите в производството. Прилага ПДИ, удостоверение за
постоянен адрес на майка си, препис от молбата по чл.303 ГПК за отмяна на влязло в
сила решение, разпореждане за определяне на възнаграждение за особен представител.

С молба вх.№ 2118/23.01.2023 г. в регистратурата на ПдОС, жалбоподателката
представя молба вх.№ 6883/11.11.2022 г. година по описа на ЧСИ Ангелаков, с която се
сочи, че трето лице, което е било във владение на имота, е предало доброволно

ключовете преди въвода в имота.

Постъпил е отговор на жалбата от взыскателя Ф. Н. П., ЕГН: *****, чрез пълномощника по делото адвокат Й., с който взема становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че поради бездействието си длъжникът е станал причина за образуване на гражданското дело. Посочва, че процесното жилище е било дадено за ползване от длъжника, който от своя страна не го е освободил след многократни устни и писмени покани. Поддържа, че адвокатското възнаграждение е съобразено с Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а таксите за начислени в съответствие с ТТРЗЧСИ. Моли жалбата да се остави без уважение.

В писмените си мотиви по чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че предмет на изп.дело е възов във владение в имот на взыскателя и неолихвяемо парично вземане за разноски, както и че няма погасяване на дължимите суми. Заявява, че въводът е извършен успешно на 18.11.2022 г., за което е съставен протокол. С оглед материалите по делото и поведението на длъжника, счита жалбата за неоснователно с искане да не бъде уважена.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид доводите в жалбата и материалите по приложеното заверено копие от изпълнителното дело, намира за установено следното:

Изпълнително дело № 20228260400421 по описа на ЧСИ Ангел Ангелаков с рег. № 826 на КЧСИ е образувано въз основа на изпълнителен лист № 1829/14.09.2022 г., издаден въз основа на решение № 794/14.03.2022 г. по гр.д.№ 7303/2021 г. по описа на ПРС и решение № 1032/14.07.2022 г. по в.гр.№ 1334/2022 г. по описа на ПОС, като В. А. З. е осъдена да предаде на осн.чл.243 ЗЗД на Ф. Н. П. държането на недвижим имот в гр.Пловдив, ул.***, подробно описан в изп.лист, както и е осъден да заплати на Ф. Н. П. сумата от 931, 19 лева – деловодни разноски.

Постъпило е удостоверение от ТД на НАП Пловдив за наличието на публични задължения на длъжника от 189, 71 лева.

С молба по делото взыскателят, чрез пълномощника си адвокат Й., е поискал присъждане на разноски по делото и налагане на заповест върху банковите сметки на длъжника. Представил е договор за правна защита и съдействие за договорено адв.възнаграждение от 2 400 лева и фактура за същото, както и удостоверение за данъчна оценка на имота.

Въз основа на извършено проучване на имущественото състояние на длъжника е наложен заповест върху банкови сметки в Обединена българска банка АД и УникредитБулбанк АД.

С ПДИ изх.№ 7160/13.10.2022 г., връчена на 24.10.2022г., длъжникът е уведомен за образуваното изп.дело и е поканен да предаде държането на имота, както и да заплати задължението по делото в общ размер на 4 953, 98 лева, от което: 931, 19 лева – присъдени разноски, 2 400 лева – разноски по изп.дело за адвокатски хонорар, 1 298, 57 лева – такси по ТТРЗЧСИ; 134, 51 лева – пропорционална такса по т.26 ТТРЗЧСИ и 189, 71 лева – публични държавни вземания по чл.458 ГПК.

Последвало е подаването на жалбата вх.№ 6769/07.11.2022 г. по описа на ЧСИ, инициирала настоящото производство.

Постъпила е молба вх.№ 6883/11.11.2022 г. от трето за производството лице

Лора Спасова Тодорова, с която е заявила, че живее в имота и предава доброволно ключовете от същия.

С протокол за възов във владение на недвижим имот, на 18.11.2022 г. е извършен въвод на вискателя в процесния недвижим имот.

След като прегледа материалите по делото и прецени доказателствата поотделно и в съвкупност, съдът намира, че жалбата е подадена от легитимирано лице, в срок, допустима е в частта, в която се обжалва постановлението за разноси относно дължимите такси. Жалбата, в частта ѝ, в която се оспорват разноските на вискателя за заплатено адвокатско възнаграждение с искане за намаляването му като прекомерно е преждевременно подадена. В процесуалния закон е предвидено правото на длъжника да оспори акта на съдебния изпълнител за приемане на разноските по изпълнението, но когато претендира изменение на приетите разноси за адвокатско възнаграждение, това искане е необходимо да се направи първо пред съдебния изпълнител. Съдът не може за първи път да се произнася по искане за намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение при липса на съответен акт на съдебния изпълнител по този въпрос, тъй като е длъжен да зачете компетентността на органа, ръководещ процесуалните действия. На осн. чл.78, ал.5 от ГПК компетентен да се произнесе е съдебният изпълнител и едва тогава неговият отказ може да бъде обжалван. Следователно, съдебният изпълнител е компетентен да се произнесе по искането в жалбата за намаляване на разноските на вискателя за адвокатско възнаграждение като прекомерни. Ето защо производството по жалбата следва да се прекрати по отношение на искането за намаляване на разноските на вискателя за адвокатско възнаграждение и върнато на съдебния изпълнител за произнасяне по компетентност.

В останалата част жалбата е неоснователна по следните съображения: Съобразно разпоредбата на чл. 79 от ГПК, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен когато: делото се прекрати съгласно чл. 433 от ГПК, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство; или изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда; или разноските са за изпълнителни способности, които не са били приложени. В случая не се твърди и не се установява да е налице някое от посочените изключения в разпоредбата на чл.79 ГПК, освобождаващи длъжника от заплащането на разноските по изпълнението. По същество възраженията на длъжника са, че е бил лишен от възможността да вземе участие по гр.д.№ 7303/2021 г. на ПРС и поради това е подал молба с пр.осн.чл.303, ал.1, т. 5 ГПК за отмяна на влязлото сила решение, с което обосновава довода, че не дължи разноските по изпълнението. Изложените от длъжника съображения не го освобождават от отговорността му за разноските по изп.производство. Изпълнителното дело е образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден въз основа на изпълнително основание по чл.404, ал.1 ГПК, и удостоверява подлежащо на изпълнение притезание за предаването на недвижим имот и заплащане на присъдени съдебно-деловодни разноси от 931, 19 лева в гражданското производство. Извън компетентността на съдебния изпълнител и на настоящия съдебен състав, действащ като контролно - отменителна инстанция в производството по чл.435 ГПК, е преценката относно законосъобразността на изпълнителното основание, въз основа на което е издаден изпълнителния лист, респективно възпрепятствано ли е било участието на длъжника в гражданското производство. По аргумент от изложеното и след като не се установява да е отменено изпълнителното основание, въз основа на което е издаден изп.лист, не може да се заключи, че длъжникът не дължи изпълнение на притезанията по изп.лист и не е дал

повод за образуване на изп.дело. Извод за обратното не се обосновава от изложеното в молба вх.№ 6883/11.11.2022 г. за предаването на ключа на имота от трето лице. След като в двуседмичния срок за доброволно изпълнение от връчването на ПДИ на 24.10.2022г., длъжникът не е престирали задължението си по изп.лист, съдебният изпълнител е пристъпил към изпълнение с въвеждането на вискателя във владение в имота, за което действие се дължи заплащането на пропорционална такса по т.22 ТТРЗЧСИ. Последната правилно е било определена в размер на 1154, 17 лева, както и правилно са определени простите такси за образуване на изп.дело, за извършването на справки и транзитни такси за преводи и справки, които и за наложените запори върху банковите сметки на длъжника. Предвид изложеното жалбата, в частта, в която е обжалвано постановлението за разноси, обективизирано в поканата за доброволно изпълнение относно сумата от 931, 19 лева - присъдени разноси и сумата от 1 298, 57 лева - такси по ТТРЗЧСИ е неоснователна и следва да се остави без уважение.

По изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ без уважение жалба вх.№ 6769/07.11.2022 г. по описа на ЧСИ Ангел Ангелаков с рег.№ 826 на КЧСИ, подадена от В. А. З., ЕГН: *****, в качеството ѝ на длъжник по изп.д. №20228260400421 по описа на ЧСИ Ангелаков, против постановление за разноси, обективизирано в поканата за доброволно изпълнение изх. №7160/13.10.2022 г., в частта относно сумата от 931, 19 лева - присъдени разноси и сумата от 1 298, 57 лева - такси по ТТРЗЧСИ

ПРЕКРАТЯВА производството по жалба вх.№ 6769/07.11.2022 г. по описа на ЧСИ Ангел Ангелаков с рег.№ 826 на КЧСИ, подадена от В. А. З., ЕГН: *****, в качеството ѝ на длъжник по изп.д. № 20228260400421 по описа на ЧСИ Ангелаков, против постановление за разноси, обективизирано в поканата за доброволно изпълнение изх.№7160/13.10.2022 г., в частта относно приетите разноси за адвокатско възнаграждение на вискателя в размер на 2 400 лева и ИЗПРАЩА същата на ЧСИ Ангел Ангелаков по компетентност.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____